

Év végi beszámoló-2020.

„Uram, áldd meg a világot...”

Ez egy jó illetve egy régi tradíció, hogy egy elmúló év utolsó napjain visszatekintünk az elmúlt tizenkét hónapra és azt kritikusan értékeljük. Természetesen ilyenkor mindenki a saját szemszögéből tekint rá, így különböző eredményeket kapunk. De ez így jó, hiszen egy beszélgetés során különböző aspektusok és jelzők kerülnek elő, amik által körülbelül egy reális képet kaphatunk.

Igen, szükségünk van a statisztikus kimutatásokon és számokon, mérlegeken kívül egy képre, ami segít minket abban, hogy szemléljük és értelmezzük ezt a valóságot. Mert szükségünk van egy képre az életünkhöz, ami megmutatja, hogy milyen vagy milyen lehet annak érdekében, hogy megértsük a saját, személyes életünket. Hogyha a 2020-as év utolsó óráin az elmúlt hónapokat és napokat még egyszer gondolatban átéljük, és sorra végig vesszük, különböző szemszögekből szemléljük és egy képet keresünk, akkor bizonyára nagyon sok kép kerül elénk, a legtöbb közülük pedig bizonyára zord és sötét. Egy asszony mondta: *„Olyan évet, mint ez, nem szeretnék még egyszer átélni...”*

A corona, mint egy démon zúzott szét emberi életeteket

2019-ben nagy örömmel ünnepeltük a karácsonyt és ajándékoztuk meg magunkat Krisztus születésének az ünnepével. Optimizmussal és jó szándékkal ünnepeltük a szilvesztert és az újévet, terveztük életünket az előttünk álló 2020-as évet és bizakodva tekintettünk rá, ami Isten áldásával beteljesedett évvé válhat.

De ez a perspektíva csak pár hétig tartott, amikor azonnal farsang éjjele után egy kicsi, jelentéktelen vírus alattomosan megtámadott és egy világméretű járványt okozott, melynek következményeit még a következő években is keserűen fogjuk szenvedni. Wuhan Kínában, Ischgl Ausztriában váltak hotspotokká, melyek a világot mellbe vágják. Hirtelen, váratlanul és brutálisan zavarta meg kontinensünkön a megszokott életvitelünket az újfajta coronavirus. Mint derült égből villámcsapás, úgy változott meg az életünk és vált szürkévé és sötétté. Egyszerre keringtek fogalmak a médiákon és a közösségi hálózatokon, amiket odáig csak kevesen ismertek: Covid-19, Shutdown (gazdasági lezárás), Lockdown (kijárási korlátozás). A nagy és a kicsi világunk is elvesztették az orientációjukat, hirtelen hiányoztak a koordináták: a külvilággal való eltiltások léptek életbe, gyárak és üzletek zártak be, parkok, éttermek, sportrendezvények, privát ünnepek, sőt misék lettek egyik napról a másikra tabuk. Iskolák és óvodák hagytak fel a működésükkel. A világon több mint 13 millió ember vesztette életét, gondoljunk csak a szörnyű képekre Kínából, Bergamoból Olaszországból, az USA-ból, Spanyolországból, vagy akár Magyarországról és bármely más országból, mely képeket soha nem fogunk elfelejteni. Emberek milliói betegedtek meg súlyosan, feküdtek lélegeztető-gépekkel intenzív osztályokon, ahol orvosok és ápolók éjjel nappal az életükért küzdöttek és aggódtak. Számtalan ember vesztette el a szakmai egzisztenciáját, kerestek kétségbeesetten az életük értelme után, és ezáltal szörnyű módon vesztette el a megszokott, komfortos életünk az egyensúlyát. Ez az ellenszenves, embert megvető, ördögi vírus támadott meg és hívott ki bennünket, és mi nem voltunk rá felkészülve. Mint egy démon, úgy tombolt ez a Covid-19 a glóbuszon és zúzott szét kegyetlenül életeteket. A különböző kormányok, a WHO, egészségügyi szervezetek és azok virulógosai fáradtak és adtak nem sejtett segítséget, hogy mentsék, ami még menthető. Mégis felléptek radikális csoportok, pártok és szélsőséges örültek, akik megesküdtek a világvégére, nyugtalanságot szórtak szét és mérgezett jelszavakkal fertőzték a lakosságot, terjesztettek homályos elképzeléseket és iszonyatos képeket, amik bennünk félelemkeltésre adtak okot és egy olyan világképet festettek, ami félrevezető vonásokat hordoz. Mindannyiunknak keserűen megtapasztaltuk, milyen

törékeny az életünk és milyen sérülékennyé vált a világ és Európa, milyen érzékenyek a kapcsolatok az államok között és milyen veszélyeztetettek a szomszédos országok barátságai, milyen sérülékenyek az emberi kapcsolatok és, hogy milyen selyemszálakon lóg a politikai együttműködés.

Hol volt és hol van Isten?

Az egyik legszorongatóbb kérdés ezekben az időkben így hangzott: „*Hol volt és hol van Isten ilyenkor? Hol van Isten a kétségbeesett emberek között?*” Ezek a kérdések mind jogosak és egzisztenciálisak, mert valószínűleg az elmúlt hónapokban mindannyian többször kérdeztük és kérdezzük, amikor visszatekintünk erre a balszerencsés esztendőre. Miért tette Isten ennyire kemény próbára az embert? Ezzel párhuzamosan nem kevesen tették fel a kérdést: „*Hol volt az egyház ebben az időben? Hol voltak a püspökök, papok és lekipásztorok?*” Minden szenvedés, kétségbeesés, félelem, szükség, halál és anyagi kár ellenére biztosan mondhatom: Isten itt volt és itt is van! Isten jelen volt mindenkinél, aki beengedte őt az életébe. Isten az ő szeretetével és közelségével mindig ott volt velünk és nem hagyott el bennünket az online szentmisekezeléseken keresztül, melyet különösen is megköszönök most **Varga Benedek** középiskolás bencés diák testvéremnek, akiért nem győzök eléggé hálás lenni a Jóistennek, hiszen a kemény időben elviselt engem, és szeretetével, imájával végigkísérte közösségünket és szolgált a **SZANYIAKAT**. Ebben a szolgálatban meg kell említeni az új **SZENT ANNA KÓRUST**, aki sugározzák felénk Benedek lelkesedését és a fiatal és régebb óta fiatal korosztály szívesen dicsőíti együtt Istent, mi pedig örömmel hallgathatjuk és dicsőíthetjük velük Istenünket, Aki szeretetével és irgalmasságával nem állt el mellőlünk, mert ő minket szeretne a kezében hordani. Sok ember csak azért tud és tudott túlélni ebben az időszakban, mert pont az Isten iránti hitük és bizalmuk tartotta őket. Számtalan ember kapott támaszt és segítséget embertársaitól, akik a krisztusi emberképük és krisztusi felebaráti szeretetük nyomán segítően és vigasztalóan álltak melléjük, gondolva a kórházi dolgozókra, akik közt megemlíteném segítőtársamat és testvéremet, **Vajda Csaba Józsefet**, akiért imádkozom, hogy a jövő évben elkezdhesse teológiai tanulmányait. Sok jó történt, sok jót éltünk át és sok jó ötlettel állhattunk elő, mint a rendhagyó feltámadási körmenettel, ahol én is megcsodálhattam közösségünk hitét. Isten lelkének köszönhetően a keresztények és az emberek jó akarata nem esett kísértésbe, hanem, mint Jézus az utolsó vacsora termében, önzetlenül szolgáltak. Isten hú marad magához és egy pillanatra sem szakad el tőlünk, emberektől. Ehhez tudunk ragaszkodni, ebben kell hinnünk és bízunk, mert különben valóban kétségbe esünk.

Ebben az időszakban köszönettel és hálaival tartozom az irodai munkáról leköszönő **Katonáné Marikának**, akinek munkáját ma is elősegíti a háttérből **Török Eszter** Sopronból. Hála Érte! Továbbá elköszönt a sekrestyés szolgálattól **Szatmári Marika** néni és helyette helyébe **Sebestyénné Kincses Zsuzsi** lépett, Akinek és Családjának rengeteget köszönhetek, hiszen mindennapjaink és terheink megkönnyítője, Isten "kincse" lett számunkra. A liturgiában megköszönöm a **ministránsok** lelkes szolgálatát, különösképpen azoknak, akik hétköznap is jelen vannak, a felolvasó testvéreink szép szolgálatát és minden liturgikus tevékenység áhítatos elvégzését. A járványhelyzet megszűnése után nagyon szeretném felfrissíteni a ministránsok közösségét, hogy minél többen érezhessék otthon magukat a liturgia közösségformáló térerejében. Megköszönöm a díszítő asszonyok igényes munkáját, amivel Isten házának ékességén fáradoznak hétről hétre. Istenünk bőséges áldásával halmozza el őket.

Az egyház is ott volt

Hol volt az egyház ebben az időben?

Ferenc pápa ez év március 27. estéjén az üres és eső áztatta római Szent Péter téren tartott egy megindító és felejthetetlen liturgiát, melyben ezt a törött és beteg világot Isten elé vitte. Az ő ünnepi könyörgése a koronavírus-járvány végéért a „Saulus Populi Romani” máriaikon és az 1522-ből származó római pestiskereszt előtt nem csak egy kivételes gesztus és egy történelmi pillanat, hanem talán pontifikátusa legfontosabb órája volt. A pápa elszánta magát, hogy katolikus eszközökkel lépjen fel a járvány ellen, amikor az Istenanyához könyörgött és amikor az oltár legszentebb szentségben jelenlévő Istenfiával áldotta meg a várost és az egész világot. A pápa a vihar lecsendesítéséről szóló evangéliummal győzte meg az embereket világszerte bátorságról és reményről, kölcsönös segítségre szólított fel és kürtölte a világba, hogy mindannyian egymás testvérei vagyunk: „*Miért féltek ennyire? Nincs még hitetek?*” A hit kezdete annak tudata, hogy nekünk szükségünk van megváltásra. Nem vagyunk függetlenek, egyedül elveszünk. Szükségünk van az Úrra, akár a régi tengerészeknek a csillagokra. Hívjuk meg Urunkat az életünk hajójába. Adjuk át neki félelmeinket, hogy ő legyőzze őket. Mint az apostolok, úgy fogjuk mi magunk is megtapasztalni, hogy vele a fedélzeten nem szenvedünk hajótörést. Mert ez az Isten ereje: minden, ami velünk történik, a jóhoz való fordulás, a rossz dolgok is. Ő nyugalmat hoz a viharjainkba, mert Istennel soha nem mehet az életünk tönkre. Az Úr a viharok közepén hív meg minket, hogy szolidaritást és reményt ébresszünk, ami ezekben az órákban, amikor minden összedőlni látszik, még a mostani földrengésveszély fenyegetés ellenére is, szilárdságot, tartást és értelmet ad. Az Úr felkel, hogy a húsvéti hitünket felébressze és újraélessze. Nekünk van egy horgonyunk: az ő keresztje által megváltottak vagyunk. Nekünk van egy evezőnk: az ő keresztje által kifizették a váltságdíjunk. Nekünk van reményünk: az ő keresztje által meggyógyultunk és átöleltek minket, hogy senki és semmi az ő megváltó szeretetétől el ne tudjon választani. Az izoláció közepén, amikor a találkozások hiánya miatt szenvedünk és sok minden más hiányát tapasztaljuk, újra a megmentő üzentét hallatja velünk: Ő feltámadt, és köztünk él.” Ferenc pápa alázatos módon megmutatta Istenbe vetett bizalmát a világnak és így imádkozott: „Uram, áldd meg a világot, ajándékozz egészséget a testnek és vigaszt a szívnek. De szeretnéd, hogy ne legyen félelmünk; de a mi hitünk gyenge és aggódunk. De Te, Uram, ne hagyj magunkra a viharok között. Szólj hozzánk még egyszer: „Ti ne féljete!” (Mt 28,5). És mi Péterrel mindannyian rád hagyjuk a gondjainkat, mert te törődsz velünk (v.ö. 1 Péter 5,7).”

Az egyház a mi egyházközségeinkben is jelen volt

Sokunknak hosszú heteken át fájdalmasan hiányoztak a liturgikus találkozásaink, főképp pedig az eukarisztia ünneplése. Hiányzott a közösségünk, mivel biztonsági okokból nem láthattuk egymást. Fontos ünnepeket, mint a nagyhetet, húsvétot, pünkösdöt a kijárási korlátozások miatt egyáltalán nem, vagy csak korlátozott számú résztvevővel lehetett megtartani. Azt hiszem ennek ellenére az egyház itt is láthatóan jelen volt például a telefonos-internetes kontaktusokkal. Két hónapon keresztül definiáltunk minden napra egy képet a Szent Anna Kápolnától és láthatóak voltunk a húsvéti étel-csomagok és bevásárlásainkon keresztül az idősök részére illetve azoknak, akik szerényebben és hiányt szenvedve élnek.

Ott álltunk a betegek és a haldoklók ágya mellett és felkínáltuk a betegek kenetét. A halottjainkat eltemettük, akik idén Szanyból **30** fő, Egyházaskeszőről **10** fő Várkeszőről **5** fő és Rábaszentandrásról **4** fő összesen: **49 hívő** akiknek hozzátartozóik mellé vigasztalóan álltunk. **69** gyereknek Szany és Rábaszentandrás közösségének — **3** gyereknek a két Keszőről, összesen **72 személy**nek adományoztuk a keresztség szentségét. Sajnos a mostani évben csak **5** párnak Szanyban és **1-1** párnak a két Keszőről, tehát **7 alkalom**mal asszisztálhattunk a házasságkötésén. Idén rendkívüli módon **28** fiatalnak ajándékozhattam püspöki

engedéllyel a bérálás szentségét, ami által a Szentlélek az ő hét nagy ajándékával jutalmazta őket. Ami kifelé nem látszott, most minden szerénységgel mondhatom: Nem telt el úgy nap, hogy ne imádkoztam volna a szanyi/rábaszentandrásai/egyházaskeszői/várkeszői közösség híveiért, elsősorban és főként azokért, akik ennek a pandémia nyomán egészségügyileg, szakmailag, egzisztenciálisan és személyesen érintettek voltak. De az egyház és mi, lelkipásztor és katolikus iskolánk pedagógusai jelen voltunk és továbbra is a ránk bízott emberek mellett maradunk, ha szükség volt ránk. Gondolok itt a szanyi közoktatási intézményekre, az iskolára **Tóth Tibor** igazgató úr vezetésével, akinek hála és köszönet a higgadt és következetes munkájáért. Az idei év kihívásai összetartóbbá varázsolták iskolai közösségünket, és köszönöm, hogy jószándékával és és tetteivel értékeli és megvédi a rábízott pedagógusok munkáját. Gondolok most Óvodánkra is, amelynek vezetője, **Kovácsné Varga Tünde**, akinek idén is megköszönöm, hogy óvodánk keresztény szellemiségben érlelődhet. Köszönöm, hogy tanácsadó testületünkől **Hegyí Lívi** és **Virágh Erzsike** segítségét, hogy a gyermekpalánták lelkéhez vezető utat hitoktatói küldetéstudatukkal egyengetik.

Ebben a sivatagi időben Jézus Krisztusra figyelni

Negatív szalagcímek bizonyára részben jogosak, de nem általánosan érvényesek, akkor is, vannak emberek, akik eltávolodtak az Egyháztól, elhagyták közösségünket, főként Rábaszentandrásról és Várkeszőről sajnos kevesebben járnak szentmisére, mint tavaly, minden egyes veszteség fájdalma szívemnek. Kérjük az Urat, hogy az ő kegyelme nekik is bebizonyosodjék, és szívük visszatárljon, a tények pedig bennünket a legfontosabb üzeneteinkre való koncentrálásra fog inteni. Szívükből köszönöm annak a sok nőnek és férfinak, minden munkatársunknak, akik ezekben az időkben hűek voltak és az egyházi életet felelősségteljesen velünk alkották és hordozták. Gondolok az új Egyházközségi Tanácsadó Testületek tagjaira. Nagyon büszke vagyok rájuk!

Rábaszentandrás megköszönöm polgármester úr **Gasztonyi György** mindennemű támogatását, álmunk megvalósításához. Itt minden alkalommal **Tóth Lajos** és felesége, **Marika** hűsége és a minisztránsokhoz való sok-sok szeretetük megalapozza és előmozdítja a közösség életét. **Mosonyi Balázs** és **Harsányiné Iza** lelkesedése és segítése nélkülözhetetlen a közösség életében. Itt a jövő álma a templom külső tatarozása és a környéke vonzóbbá tétele.

Várkeszőn megköszönöm **Ferencz Dezső** polgármester úrnak együttműködő segítségét és az ottani közösség vezetőinek **Kiss Balázs** és **Kövi Péter** és családjaik sok támogatását, hűségét. Itt jövőre nagy álmunk a templomtatarozás, melyhez pályázatot nyújtottunk be.

Egyházaskeszőn megköszönöm **Lendvai Jánosné Betti** polgármester asszony hitét és példaértékű munkabíráását. Segítségével és **Hegyiné Böröcz Adél** jegyző asszonnyal egy szép pályázatot fejezhettünk be. Itt sok álmunk megvalósult és csak látni kell a megvalósult Isten népe összefogását. Padsorok, főoltár, padfűtés, zászlók, szobrok, ereklyetartók, szőnyegek, miseruhák, liturgikus kellékek, régiek restaurálása, plébánosok síremlékeinek felújítása és még sok más tételek is bizonyítják, hogy él a közösség, s ezt megköszönöm az ottani tanácsadó testület tagjainak: **Pánczér Attilának**, **Nagy Dávidnak** és **Ballér Lajosné Rózsikának**.

Szanyban megköszönöm az önkormányzatnak, **Németh Gergely** vezetésével a sok-sok segítséget, mellyel terheinken enyhítettek. 2020-ban elkészült a plébánia, melyet láthatnak és megcsodálhatnak, akik belépnek ügyintézésre. Megköszönöm **Funtek János** jegyző úr támogató segítségét. Volt soproni híveim segítségét külön kiemelve köszönöm: **Bebesné Márti**, **Mészárosné Gizi**, **Bella Ferencné Éva** rendkívüli szeretetét és barátságát, ugyanakkor a szorult helyzetem kisegítését: **Bellák, Balogh és Dr. Pozsgai Családok**nak, valamint a **TERCIA KFT.** vezetőinek és **Kossányiéknak**.

Hálás vagyok az új tanácsadó testületi tagokért, akiknek neve ott van szívemben és Isten szívében. A Jóisten áldása kísérje őket és családjukat, hiszen rengeteget tettek annak érdekében, hogy a plébánia ne egy félig kész romhalmaz, hanem egy lelki központtá alakuljon, amit tartalommal is megtölthetünk. Az egész éves Plébániai kert gondozásért nagy hálával tartozom. Köszönöm, hogy ők a plébános gondolatolvasói, amit fél szóval mondok, az már tettekben megvalósul. Támogatóink voltak az évben **Peti Németh Gábor** bácsi, valamint veje **Pali Varga István**, és **Győri Ernő**, a kőműves munkában, **Pethő Róbert**, a villanyszerelési munkában.

Hegedűs Tibor és neje, Rábasparti Jóléti Szolgálati Alapítvány, Horváth István és neje Horváthné Tőreki Mónika, Dózsa Mezőgazdasági Zrt., támogatását köszönjük, mely plébániánk számlájára érkezett.

További támogatóinkért is hálás köszönet, Bokréta Vendéglő: Kocsis Edit, valamint Németh Tünde és édesapja József, továbbá Takács Ákos és Ivett zöldségboltos év folyamán tanúsított támogatását. Neveket sorolva: Vargáné Termezky Katalin és veje Nagy Imre és felesége Kata sok-sok segítségét, Soós Bea, Soós Béláné, Kocsisné Hegedűs Anita, Pattantyúsné Csilla, Funtek Melinda, Bendes Zsófia, Kató Lászlóné, Koós Éva, Molnár Zoltánné, Tőreki Imréné, Németh László, Karakai Eszter, Szeghalminé Szijártó Erika, Bögölyné Turi Krisztina és Kató Zsolt, Kató Helga, továbbá a Gyógyszertár dolgozói, GYÓGYULJ-LAK, Varga Gyula, Szabó László, Németh Zoltán, Németh István, dr. Rácz Sándor, Mari fagyizó, Fókusz Ruházat, Rosta Sándor, Hegyi Gergely, Koós Gyula, Fülöp Károly, Nagy Ferenc (Budapestről), Dr. Radovits Tamás (Budapestről), Vadas László (Győrből), Csordás Aladárné, Imre Istvánné, Katz Józsefné, dr. Keszei Péter, Etik Kft., Horváth Béláné (Bágyogszovátról), Batki Trans, Horváth István, Győri Ernő, Németh Gábor, Várkeszői, Egyházaskeszői és Rábaszentandrászi Önkormányzatok, valamint a Karakai Testvérek adományait köszönöm.

A plébánián kívül megvalósult a sekrestye rekonstrukciója **Varga Róbert Baggio, Legler Gábor** és **Edvy Péter** jóvoltából. A sekrestye bútorokat **Németh László**nak köszönjük. Elkészült a fájdalmas kápolna téliesítése, melyben a sok segítséget **Gasztonyi Évának** köszönöm. Az összes kápolna felújítása nagy álmunk, melyből már megvalósult a Lénárd kápolna felújítása. Jövőre a Szent Anna kápolna köré tervezünk egy kálváriát, valamint húsvétra 3 millió forint értékű világítás korszerűsítést, amiben a helyi vállalkozók segítségét szeretném kérni. Ezen kívül van két pályázatunk egy orgona és templomfelújítására.

Isten és az egyház jelen volt, és azokat, akik hozzájuk fordultak nem hagyták bajban vagy magukra. Mindannyiunknak a saját tapasztalatai alapján van egy személyes képe. Ez valóban egy sivatagi időszak volt és most is az, amely időszakban úgy, mint egykor Jézust, minket is kísértett és még kísérteni fog az ördög. Annak érdekében, hogy ellen tudjunk állni a gonosznak és a kísértéseknek, Jézus Krisztusra kellene tekintenünk és tudnunk kell, hogy nem csak kenyérrel élünk és, hogy az angyalai óvnak és védelmeznek bennünket. Ezért a hívő embereknek elhanyagolhatatlan, hogy Isten előtt letérdeljenek, neki imádkozzanak és neki szolgáljanak. Ebben a szellemben képesek vagyunk minden szituációban, ebben a nehéz és kiút nélküli időben is helytállni. Egy másik ember mondta nekem: „Ebben a corona-évben sokat tanultam és új szemmel látom a világot!”

Az én képem erre az időszakra

Az én képem erre az időre is a tengerben, a viharban úszó hajó. Én is félek és féltem és nyugtalanul kiáltottam Isten után. Engem is átkarolt a félelmem a szerettem kapcsán, a félelmem a közösség, a rokonaim, a barátaim iránt, a szabadságom korlátozása, a szentmiséktől való elszakadás, az izoláció, a hanyatlás veszélye, mind-mind félelemmel töltött el. De akkor újra tudtam igazodni, és a hajó árbóca, a kereszt egészen különleges módon nyugtatott meg, úgy, hogy ezzel az új tekintettel rá, Jézus Krisztusra figyeltem és az ő szeretetében védve éreztem magam. Igen, szükségem van az Úrra! Mindannyiunknak szüksége van az Úrra!

Tartsuk az iránytűt a kezünkben, húzzuk fel a vitorlákat és hagyjuk, hogy az életünk hajóját a Szentlélek irányítsa. Állítsuk ezt az elmúló 2020-as évet és a ránk váró 2021-es évet az Ő áldása alá: Uram, áld meg a világot!